

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at arbejdsskadelovgivningen og den måde, den administreres på, rummer en lang række uacceptable problemer.

De arbejdsskadede kommer alt for ofte ud for en økonomisk og social nedtur. For få erhvervs sygdomme anerkendes. Der tages i administrationen ikke hensyn til de reelle forhold på arbejdsmarkedet, og det betyder bl.a., at en eventuel resterhvervsevne ikke kan udnyttes. Sagsbehandlingstiden er for langvarig. De enkelte sager behandles ofte lemfældigt, og der skal faktisk stærke kræfter til hos en arbejdsskadede for at komme nogenlunde helskindet gennem systemet.

Alle de problemer magter socialministeren åbenbart ikke at gøre noget ved, så jeg vil gerne opfordre Socialdemokratiet til, at vi i fælleskab udarbejder forslag til en samlet ændring af arbejdsskadelovgivningen og den måde, den administreres på.

Målet må naturligvis være, at vi får indrettet arbejdsmiljø på en sådan måde, at arbejdsskader undgås, og her er Socialdemokratiets idé med at overføre midler fra bl.a. forsikrings-selskaberne til det forebyggende arbejde efter vores opfattelse et fint skridt på vejen, så det støtter vi gerne.

Jørgen Winther (V):

Venstre kan i det store og hele tilslutte sig socialministerens indvendinger mod det fremsatte lovforslag.

Vi er enige i, at ændringen af arbejdsskadeforsikringsloven vil betyde et brud med den aftale, som Socialdemokratiet og regeringen traf i forbindelse med de sidste finanslovforhandlinger.

Venstre er også betænkelig ved at påføre arbejdsgiverne en merudgift til forebyggelse af arbejdsskader. Det strider mod regeringens politik om at sikre virksomhederne rimelige vilkår i konkurrencen med udenlandske virksomheder. Det er ikke udtryk for ansvarlig planlægning, hvis man giver med den ene hånd blot for at tage med den anden.

Endelig er det vores holdning, at man bør afvente det beudede udvalgs konklusioner i et forsøg på at vælge en løsning, der er holdbar, og som ikke pålægger de mest produktionsaktive dele af vores samfund yderligere byrder.

Venstre kan derfor ikke støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil endnu en gang slå fast, for at der ikke skal hænge noget i luften om, at Socialdemokratiet ønsker at foretage noget som helst brud med den aftale, der er indgået i finansloven, og over for fru Lizzie Lichtenberg gentage det, jeg sagde til socialministeren, at det her netop gælder på lang sigt derved, at lovforslaget først skal træde i kraft den 1. januar 1991. Det er muligt, det ikke er medlemmerne bekendt, at lovforslaget er omtrykt. Det kunne noget tyde på.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Når jeg omtaler en langsigtet løsning, er det selvfølgelig ikke et spørgsmål om ikrafttrædelsesdatoen, så er det simpelt hen et spørgsmål om indholdet i selve lovforslaget. Og det er dér, jeg tvivler på, at det kan vedtages isoleret på nuværende tidspunkt, ude af trit med de tre områder, jeg nævnte, og netop før ministerens udvalgsarbejde er færdigt. Det er det, jeg tænker på, og ikke på en ikrafttrædelsesdato, der ligger nogle år fremme i tiden, for det løser jo ikke problemet.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet ønsker ikke flere midler overført til Arbejdstilsynets budget. Lovforslaget skulle styrke indsatsen fra arbejdsgiverne side for at skabe et bedre arbejdsmiljø. Arbejdsgiverne er i forvejen interesseret i gode arbejdsforhold for at undgå unødige sygedage hos deres medarbejdere og hos dem selv.

Videre står der i bemærkningerne, at forslaget ikke på lidt længere sigt vil medføre øgede udgifter for arbejdsgiverne. Det er efter Fremskridtspartiets mening ikke rigtigt. Det vil endda i mange år påføre virksomhederne meget store udgifter, og det er ikke det, der vil gavne konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen.

Fremskridtspartiet er altså, som det fremgår, negativt over for lovforslaget.

Kirsten Lee (RV):

Forebyggelse af sygdom som følge af et dårligt arbejdsmiljø er en vigtig del af det forebyggende arbejde generelt.